

melsen men lider, bristen sjelf bota, kalle då två ojäfvige män att syn hålla och ege, sedan bristen af dem vitsordad är, att arbetet på den försumliges bekostnad verkställas.

§ 11.

I allt öfrigt, hvarom här ej är stadgadt, gälle i tillämpliga delar om invallning hvad i dikningslagen af den 20 juni 1879 om dikning stadgadt är.

Stockholm den 27 januari 1893.

S. Arnoldsson.

N:o 127.

Af herr S. von Friesen, om införande i reglementet för riksgäldskontoret af bestämmelse i afseende å arfvodet till riksgäldsfullmäktiges deputerade.

Uti § 29 af senast utfärdade reglemente för riksgäldskontoret bestämmes storleken af de arfvoden, som skola tillkomma fullmäktiges ordförande samt hvar och en af de öfrige fullmäktige. Ordföranden skall sålunda åtnjuta 3,200 kronor årligen samt hvar och en af de öfrige 1,600 kronor, likaledes för år. Dessutom eger, enligt samma §, fullmäktig, som icke är bosatt i Stockholm, att för en resa årligen till och från hemorten uppbära kostnadsersättning, beräknad efter samma grunder, som gälla för beräkandet af resekostnadsersättningen åt Andra Kammarens ledamöter.

De nu nämnda arfvodena äro emellertid för två bland riksgäldsfullmäktige endast en mindre del af de arfvoden, som från

riksgäldskontoret komma dem till del. Senaste öfver riksgäldskontorets styrelse och förvaltning afgifna revisionsberättelse upplyser, sid. 57, att till den deputerad, som haft tillsyn öfver göromålets gång, utgått ett arfvode af 2,400 kronor, samt till densamme och en annan deputerad, som jemte den förre haft bestyren med låne-medlens indragning och verkställande af de för riksgäldskontorets räkning erforderliga utländska liqvider äfvensom jernvägshypoteksfondens särskilda förvaltning, ytterligare 6,000 kronor, nemligen från liquidations- och amortissementsfonderna 4,800 kronor och från jernvägshypoteksfonden 1,200 kronor. På detta sätt lär en af fullmäktige erhålla, det egentliga fullmäktigarfvodet inräknadt, 7,200 kronor och en annan 4,400 kronor i årligt arfvode.

De senast berörda tillskotten till de i reglementet bestämda fullmäktigarfvodena bero på ett medgifvande i § 56 af samma reglemente. Der föreskrifves, att fullmäktige inom sig skola utse *två deputerade*. En af dessa deputerade utöfvar närmaste tillsyn öfver det sätt, hvarpå tjänstemännen fullgöra sina åligganden, och tillser, att fullmäktiges beslut varda i behörig tid och ordning verkställda. Han eger att under tiden mellan fullmäktiges sammanträden meddela nödiga föreskrifter samt att för sjukdoms- eller annat laga förfall eller för enskilda angelägenheters besörjande bevilja tjänstemännen, äfvensom vaktbetjente, tjänstledighet under högst 14 dagar äfvensom meddela föreskrift om tjänstens uppehållande intill fullmäktiges nästa ordinarie sammanträde. Han utöfvar jemväl beträffande värden af kontorets värdepapper det uppdrag, tjänstgöringsordningen i sådant afseende innehåller. I öfrigt skola deputerade ombesörja lånemedels indragning, verkställa de för riksgäldskontorets räkning erforderliga utländska liqvider, anordna medel till vissa af fullmäktige beslutade eller eljest ovilkorligen bestämda utbetalningar m. m., allt i öfverensstämmelse med de beslut och föreskrifter, som fullmäktige meddela; egande deputerade att sig emellan närmare fördela dessa dem gemensamt tillhörande göromål. I förhållande till beskaffenheten och omfånget af ofvan omfördälda och de öfriga uppdrag och göromål, som varda af fullmäktige åt deputerad uppdragna, ega fullmäktige för deputerade bestämma lämpliga arfvoden, heter det vidare i samma här åberopade § af reglementet.

Detta är det medgifvande, om hvilket nyss nämndes och på grund af hvilket två af fullmäktige erhållit de ofvannämnda tilläggs-

arfvodena. Att dylika tilläggsarfvoden utgå, synes vara rättvist och billigt, då de ifrågavarande uppdragen icke i tur fullgöras af fullmäktige. Men det synes mig icke riktigt, att bestämmandet af arfvodenas belopp öfverlemnas till fullmäktige, utan dessa belopp böra enligt min åsigt upptagas i det af Riksdagen hvarje år för riksgäldskontoret utfärdade reglementet. Det måste nemligen anses vara en allt för grannliga sak, att i bästa fall fem, kanske någon gång icke mer än fyra ledamöter af en myndighet bestämma för två af sina kamrater arfvoden till den utsträckning, hvarom här är fråga. För Riksdagen bör det icke vara större svårighet att i detta fall träffa den rätta storleken af arfvodena, än i en mängd andra fall, särskildt i fråga om bankofullmäktiges två deputerade och vice deputerad samt den bankofullmäktig, som besörjer tillsynen vid riksbankens pappersbruk och tryckeri, för hvilka samtliga förtroendemän inom bankofullmäktige arfvoden utgå enligt af Riksdagen fastställd aflöningsstat.

Ett lämpligt tillfälle att taga denna fråga i öfvervägande synes också just nu erbjuda sig, enär efter innevarande års slut jernvägshypoteksfonden, enligt senaste revisionsberättelse, sid. 43, skall upphöra att finnas. Såsom redan blifvit nämnt, åtnjuta nemligen de båda deputerade för förvaltningen af denna fond 1,200 kronor — samma belopp *nu*, då från fonden endast *ett* lån å 1,829,400 kronor är utlemnadt, som år 1880, då i densamma funnos flere lån till ett sammanlagdt belopp af 7,864,000 kronor. Då nu förvaltningen af denna fond icke vidare skall ifrågakomma, är det klart, att en förändring i deputerades aflöningsförhållanden måste inträda. Jag föreslår,

att i reglementet för riksgäldskontoret måtte, på förslag af statsutskottet, upptagas de belopp, hvilka skola såsom särskilda arfvoden utgå till de två deputerade inom riksgäldsfullmäktige.

Stockholm den 28 januari 1893.

Sixten von Friesen.
